

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 12 0 К 005785 18 Кж 10
Бања Лука 20.07.2018. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Обрена Буужанина и Смиљане Мрша као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Соње Матић у кривичном предмету против оптуженог М.Р., због стицаја кривичних дјела убиства из члана 148. став 1. и недозвољене производње и промета оружја или експлозивних материја из члана 399. став 6. Кривичног закона Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 49/03, 108/04, 37/06, 73/10, 1/12 и 37/13, у даљем тексту: КЗ РС), одлучујући жалби браниоца оптуженог, адвоката В.Л. из Б., изјављеној против рјешења Округног суда у Бијељини број 12 0 К 005785 18 Кв 10 од 16.07.2018. године, у сједници вијећа одржаној 20.07.2018. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца оптуженог М.Р., изјављена против рјешења Округног суда у Бијељини број 12 0 К 005785 18 Кв 10 од 16.07.2018. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Округног суда у Бијељини број 12 0 К 005785 18 Кв 10 од 16.07.2018. године, према оптуженом М.Р., који се налази у притвору, у поступку контроле оправданости притвора у смислу одредби члана 202. став 1. Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број: 53/12 и 91/17, у даљем тексту: ЗКП РС), притвор је и даље продужен из разлога прописаних у члану 197. став 1. тачке в) и г) ЗКП РС, те је одређено да ће се поновна контрола оправданости притвора извршити по истеку два мјесеца рачунајући од дана доношења овог рјешења.

Против наведеног рјешења жалбу је, благовремено, изјавио бранилац оптуженог, адвокат В.Л. из Б. због битне повреде одредаба кривичног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се побијано рјешење преиначи и притвор укине и оптужени одмах пусти на слободу, или да се умјесто притвора изрекне мјера забране напуштања боравишта и забране путовања из члана 184. ЗКП РС.

Испитујући побијано рјешење у дијелу који се побија жалбом, те по службеној дужности у смислу одредбе члана 320. у вези са чланом 338. ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

Аргументима жалбе није доведена у сумњу правилност утврђења чињеница од одлучног значаја на којима се заснива закључак побијаног рјешења о постојању основане сумње да је оптужени починио кривично дјело убиство из члана 148. став 1. и недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 399. став 6. КЗ РС, за које се оптужницом терети и о постојању притворских разлога садржаних у одредби члана 197. став 1. тачке в) и г) ЗКП РС, нити валидност датих разлога у образложењу рјешења за те закључке.

Наиме, основана сумња да је оптужени починио наведена кривична дјела, као општи услов за одређивање и продужење притвора, према правилном утврђењу побијаног рјешења постоји у неизмјењеном облику у односу на претходно рјешење о продужењу притвора, јер у овој фази поступка се нису појавиле чињенице и околности таквог карактера и значаја да би довеле у питање правилност таквог утврђења. Жалбени приговор којим се, позивањем на нужну одбрану, доводи у питање правилност чињеничне основе закључка да је оптужени основано сумњив да је извршилац кривичног дјела убиства у наведеном облику, нема тај значај који му жалба придаје посматрано у контексту доказа приложених уз оптужницу и проведених на главном претресу у досадашњем току поступка, јер не налази своју потврду у садржају тих доказа.

За закључак да и даље постоје притворски разлози из члана 197. став 1. тачке в) и г) ЗКП РС, дата је врло исцрпна садржајна аргументација на 2. страници оспореног рјешења ,из које несумњиво произлази нужност даљег задржавања оптуженог у притвору, због оправдане бојазни да ће поновити кривично дјело, те због постојања ванредних околности које дјелу дају посебну тежину посматрано кроз начин извршења дјела и посљедице дјела, усљед којих би пуштање на слободу резултирало стварном пријетњом нарушавања јавног реда. Дате разлоге као мјеродавно образложење прихвата и овај суд у цјелости, па се жалилац упућује на њих.

Чињенице апострофиране у образложењу побијаног рјешења за утврђене притворске разлоге, по оцјени овог суда, представљају поуздану основу за закључак тог рјешења да се ни једном блажом мјером не би могла остварити иста сврха као притвором, па је слиједом тога неосновано залагање жалбе браниоца оптуженог да се умјесто притвора оптуженом изрекне мјера забране напуштања боравишта и забране путовања из члана 184. ЗКП РС.

Из наведених разлога жалба браниоца оптуженог се показује као неоснована, јер јер је чињенична основа оспореног рјешења потпуна и правилна, а за све одлучне чињенице на којима се заснива основана сумња да је оптужени починио кривична дјела за која се оптужницом терети и на којима се заснивају утврђени притворски разлози дато је ваљно образложење.

Па како у поступку доношења побијаног рјешења нису почињене ни повреде Кривичног закона на штету оптуженог, на које овај суд пази по службеној дужности, то је одлучено као у изреци овог рјешења, тако што је на основу члана 337. став 3. ЗКП РС, жалба одбијена као неоснована.

Записничар
Соња Матић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић

Предсједник вијећа
Др Вељко Икановић